

**ДИНАМІЧНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНСЬКІЙ
ЛЕКСИКОЛОГІЇ ТА ОНОМАСТИЦІ**

УДК 81'373.2

**ДОСВІД ЗБИРАННЯ І ДОСЛІДЖЕННЯ ОНІМНОЇ ЛЕКСИКИ СЕЛА
ПІЩАНИЙ БРІД ДОБРОВЕЛИЧКІВСЬКОГО РАЙОНУ**

Тетяна ГРОМКО (Кропивницький),

Галина ВОЛІЙЧАК (село Піщаний Брід Добровеличківського району)

Стаття подає говірковий матеріал однієї з груп онімної лексики села Піщаний Брід. Вако́німи класифікуються за мотиваційними особливостями номінації: зовнішніми особливостями тварини, періодом народження, ставленням власника тощо. Сучасні методи збирання діалектного матеріалу забезпечують повноту обстеження говірки. З'ясовано, що клички бикам і коровам можуть надаватися господарями та іншими людьми, пов'язаними з доглядом за ними, а також при народженні й упродовж життя тварин. Серед проаналізованих вако́німів виділяються надані за людськими іменами, за прізвищами, іменами, прізвиськами, національністю господарів, за норомом, характером тварин тощо.

Ключові слова: *методика вивчення говорів, говірка, діалектне явище, місцевий говір, вако́нім, словник говірки.*

Tetiana Hromko, Halyna Voliychak

**EXPERIENCE OF COLLECTION AND RESEARCH OF ONIMS OF VOCABULARY
OF VILLAGE PISHCHANYU BRID OF DOBROVELYCHKIVSKIY DISTRICT**

Vaconims are reflection of language picture of the world of vital functions of the man related to the conduct of agriculture. When give the names to the animal, people follow associative copulas, which represent similarity of certain lines of animal with the internals of the phenomena or concepts which surround her in everyday life or unreal, often.

In the process of realization of the surrounding world a man there is forming and development of lexical composition of language. Not only linguistic factors but also national and cultural motivation influence on it.

In home linguistics, except for lexicographic description of H. Arkushyn, Vaconims were examined neither from the ethnographic nor from linguistic points of view. It, undoubtedly, an

insignificant in a volume layer of vocabulary was not the article of the special complex analysis, that and predetermines research actuality even on material of one manner of speaking.

The article gives material of manner of speaking of one of groups of nomen vocabulary of village Pishchanuy Brid. Vaconims is classified after the motivational features of nomination: by the external features of animal, period of birth, by the relation of proprietor and others like that. It is found out, that the names to the bulls and cows can be given by owners and other people related to the supervision after them, and also at birth and during life of animals. Among the analyzed vaconims the given exude after the human names, after the last names, names, nicknames, nationality of owners, after character, by character of animals and others like that, ets.

The article gives material of manner of speaking of one of groups of nomen vocabulary of village Pishchanuy Brid. Vaconims is classified after the motivational features of nomination: by the external features of animal, period of birth, by the relation of proprietor and others like that. It is found out, that the names to the bulls and cows can be given by owners and other people related to the supervision after them, and also at birth and during life of animals. Among the analyzed vaconims the given exude after the human names, after the last names, names, nicknames, nationality of owners, after character, by character of animals and others like that, ets.

Key words: *methodology of study of manner of speaking, manner of speaking, dialectal phenomenon, local manner of speaking, vaconim, dictionary of manner of speaking.*

Загальновідомо, що говіркова лексика є одним з найбільш різноаспектних об'єктів дослідження в мовознавстві. Її вивчення дає змогу отримати цінну інформацію як мовного, так і позамовного характеру. Тому в наш час українські науковці активно працюють над збиранням та аналізом говіркової лексики різних регіонів України. У цьому напрямку вже багато зроблено. Однак і на сьогодні є чимало адміністративних областей (територій), мовознавче дослідження яких тільки розпочинається. До них, зокрема, належить і Кіровоградщина. Саме ці факти переконують нас в актуальності таких студій.

Предметом нашого дослідження є клички корів, тобто ваконімів, села Піщаний Брід Добровеличківського району Кіровоградської області. З наукової точки зору, говірка цього села наразі детально не досліджена, хоча знаходиться на перетині подільського говору південно-західного наріччя і степового говору

південно-східного. Такі розвідки практично не проводяться в окремих говірках, зокрема південно-східної частини України, за винятком кількох десятків говірок Волинської, Рівненської, Львівської, Тернопільської та Хмельницької областей «Словника зоонімів північно-західної України» професора Г. Л. Аркушина [1].

Авторами статті була розроблена програма збирання, підготовлений питальник, зібрані та класифіковані клички тварин.

Система ваконімів (ономастичний термін [2]) – це відображення мовної картини світу життєдіяльності людини, пов'язаної з веденням сільського господарства. Надаючи клички тваринам, люди часто керуються асоціативними зв'язками, що відображають подібність певних рис тварини з якостями явищ чи понять, які оточують її в повсякденному житті або ірреальних.

У процесі усвідомлення людиною навколишнього світу відбувається формування й розвиток лексичного складу мови. На це впливають не тільки лінгвістичні фактори, а й національно-культурна мотивація. Виявлення номінативного потенціалу мовних одиниць, визначення їх семантичних функцій дає змогу концептуалізувати обробку інформації про світ у свідомості носіїв певної культури.

У вітчизняній лінгвістиці, за винятком лексикографічного опису Г. Л. Аркушина, ваконіми не розглядалися ні з етнографічної, ні з лінгвістичної точок зору. Цей, безсумнівно, незначний в обсязі прошарок лексики не був предметом спеціального комплексного аналізу, що й зумовлює актуальність дослідження хоча б на матеріалі однієї говірки. **Мета** нашої розвідки полягає у вивченні особливостей номінації та чинників культурної мотивації ваконімів, а також у виявленні специфіки їх функціонування в місцевому мовленні села Піщаний Брід Добровеличківського району Кіровоградської області.

Для реалізації мети нашим творчим науково-дослідницьким тандемом поставлено низку завдань та укладено питальник. Його особливість у тому, що, по-перше, з'ясовуються назви всіх відомих у межах села кличок корів і биків.

Наприклад, для встановлення мотивів номінації часто опитуються господарі на предмет «Чому ви саме так назвали свою корову?», «Як ви на неї ще кажете?», «Що у вашій корові особливе?». Окремі питання можуть задаватися людям, які доглядають за коровами, – ветеринарам, дояркам, чередникам тощо.

По-друге, для вивчення динаміки номінації людей опитують про колишні клички, відомі їм: «Які клички корів були у вашій сім'ї?». Люди не подають розширеної родовідної, однак поодинокі особливості простежуються: [ўнас ўс'і ко'рови / прам цв'ітами називали / і К'вітка / і Во'лошка / і Кра'сол'ка / і Аїстра //], [ко'рова / це кор'милиц'а / ми ж ўс'ігда помним / йак нас у бат'ків / шестеро було / і благода'р'а наш'ій ко'ров'і / ўво'їну вижили // то'го і звали Кор'милиц'а / Мамка //], [ўйа'ком м'іс'аці' родиц'а / так і з'вем / Йан'вар'ка / Ф'іурал'ка / Г'йул'ка / так йа'кос' придум'ляли //], [а'наш д'ід / то'пр'ам ўса'райі викул'пуваў на'ст'іні / йак ко'рову звали / і йі'ї тил'ат / бо йіх же ж і прода'вали ўже з'імйам / ну а там / у'же ч'і перенази'вали / ч'і йак].

Пропонуємо показовий текстографічний запис про називання корів у минулому:

[та'шо там / к'лички// йіх хот' пошч'ітат' можна //от / йа ўс'у сво'їу жизн' / сорок два 'года / ў кол'госп'і робила // <...> при'їде було на'чал'ство / з'района / і т'ребує / значит' / та'кий жур'нал ко'роў // а ўнас йіх / т'іки ферм дв'інац'ат' / і ў'кажн'ій / по'ч'іт'ир'іста ко'роў / би'кіў штук дв'ац'ат' / нетел'і / тил'ата / го'лоў дв'і тис'ач'і // а йа уч'оч'іком робила / а'по'інст'рукц'ійі / 'кажна ко'рова мала ім'я / ну к'личку// де йіх с'к'іки ўз'ат' ?// д'іуч'ата / ну до'йарки мо'їі / на'ферм'і / неграмотн'і // а йа'кос' придум'ла'йт' / ну шос' бачат' ў них о'собин:е / то' Зор'ка / бо на'лоб'і б'іле п'ят'но / то' Бу'їна / бо б'йец'а / то' Ци'ганка / бо чорна // а так ў осноўном ўс'і к'расні / ну бор'дов'і були // п'росто два чорн'і би'ки були / то' могли чорн'і тил'ата бут' // то йа о'це 'ходу з'зошитом / п'тайу / йак во'ни йаку

нази'вайут' / 'пишу / ну'штук 'дес'ат' із'ста // а'то'д'і / йак ро'бит'?' // 'пишу са'ма // як'с'аду було ти'сат' / ў'жур'нал // ўже придум'л'айу-придум'л'айу / бо'дл'а на'чал'ства т'реба ў'сим ко'ровам к'лички // а'на'чал'ник було ше'й чи'тайе / ўсе пери'читуйе // 'каже / Тереш'кова / 'ето хо'роша к'личка // назоў'йоте т'е'л'онкоў 'Паша Ан'г'ел'іна / Ул'йана Г'ромова // а'йа // ну / йа з'найу / хто це та'к'і // але 'думайу / це'ж ко'рова // ос'ў'нас була Іл'чучка 'Ол'а / передо'ва до'йарка // то'шо / ко'рову значит' 'Ол'а Іл'чук нази'ват'?' // то'жінка / 'Ол'а / а'то / ко'рова // во'на шо / ко'рова йа'кас'?' // во'на'ж лю'дина // ст'ран:о 'йакос' // <...> от / шоб'то'б'і то'ї жур'нал най'ти // дес'же'ж заб'рали / ў'ар'х'іў // то там 'тис'ач'і к'личок // і'це'ж ни'т'іки ў'нас // це'ў'ў'с'іх кол'госпах / ў'ў'с'іх'селах та'ке було //]

Записала Громко Тетяна Василівна у 2000 році

від Сагайдак Лідії Петрівни, 1936 р.н.,

у с. Піщаний Брід Добровеличківськ. р-ну

Вибір онімів має особливості номінації та словотворення. Відомо, що в повсякденному житті кличка в основному виконує роль слова-прикликання. Тому кличкою може бути будь-яке слово, подекуди нічим не пов'язане із коровою. Основну групу ваконімів дають господарі корів і биків при їх народженні. Номінація тварин за їх властивостями і якостями, тобто диференційними ознаками: зовнішня привабливість, соматичні ознаки, фізична сила, поведінка в господарстві, удій тощо. Отже, із зібраного нами матеріалу виділяються оніми, мотивовані **зовнішніми характеристиками**: *Белка, Біла, Білий, Білосніжка, Білявка, Білянка, Сива, Снежка* – на позначення білих корів і биків; *Галка, Ночка, Циганка, Циганочка, Чернуха, Чернушка, Чорна, Чорнуха, Циган, Чорний, Чорнявий* – на позначення чорних корів і биків, *Вишня, Каштанка, Квасоля, Лиска, Лисуня* ([ц'в'етом йак'ли'сиц'а //]) – на позначення рудих корів, *Каштанка, Шиколатка, Калина* ([цв'ет ў'нейі / йак'о'то ка'лина ўже дос'тигла //]) – на позначення темно-коричневих корів;

Зірка, Зорька, Лиса, Лиска, Лисуня (від виділення т.зв. *лисини* – плями на лобі), *Мілка* (бо плями подібні до плям корови з реклами відомого бренду шоколадних виробів), *Пеструшка, Рижа, Рижик, Рябіна* («бо рябенька»), *Рябка, Рябуха, Рябушка, Ряба, Рябий, Сорока, Чирва* (на лобі пляма у вигляді сердечка) – на позначення рябих, плямистих корів;

Окрему групу становлять номінації *за людськими іменами* – це, як правило, не імена господарів, це власні імена корів: *Анютка, Аська, Ася, Барбара, Дашка, Дінка, Дуня, Дуся, Зойка, Зоряна, Ірма, Катруся, Лада, Маргарита, Манька, Маня, Марта, Марушка, Маруся, Марфа, Марфуша, Мартоня, Маса, Машка, Мілка, Нюрка, Полянка* («бо Поля, Поліна», з анкети), *Слава, Славка, Сонька, Тася, Тереза, Фрося, Юлька, Явдоха*; биків: *Борька, Васька, Гаврило, Гавруша, Гнат, Івасик, Мартин, Петро, Сеня, Федя, Яшка*.

Клички корів і биків виразно виділяються *за іменами відомих персонажів фільмів, художніх творів*, тобто поява нових кінофільмів та літературних творів також дає можливість поповнювати місцевий зоонімікон іменами їхніх персонажів: *Аврора, Берта, Венера, Гюрем, Джульєта, Долі, Дюймовочка, Ізаура, Кармен, Кармеліта, Марія* (телесеріал «Просто Марія»), *Тарзан, Робін, Родріго, Родя, Руфі*.

Оригінальні утворення (до того ж, на нашу думку, тільки в групі ваконімів) – це назви *за періодом народження*: корови *Березка, Берізка* (народжені у березні), *Верба, Веснянка, Зимка, Верба, Іва* (народилися на вербному тижні), *Юлька, Юнька, Квітка, Липка* (народжена в липні), *Люта, Майка, Неделька, Олімпіада* (народилася, коли було відкриття олімпійських ігор), *Победа, Сирена, Сніжинка, Субота, Травка* (народжена в травні); бики *Август, Ноябрик, Лютий*.

Клички можуть використовуватися як *знатні імена, відомих осіб* чи інших відомих корів: наприклад, кор. *Бурьонка*, бик *Буян*.

Корови можуть виявляти різну поведінку як одні в господарстві, так і в колективі корів. Відтак, на позначення їх виникають своєрідні прізвиська.

Упродовж життя тварин клички можуть змінюватися. Нами зафіксоване пояснення господині перейменування корови та версія походження цієї самої назви в інтерпретації чоловіка господині: [наша ко́рова ро́дилас' у́л'утому / то́го ми наз'вали й'йі 'Л'утка // а́то'д'і йа / йак'ди'вилас' сир'і'ал про́Карме'л'іту / ну'о'то / ци'ганс'киї / то́так і'йі і'р'і'шила наз'ват' – Карме'л'іта // а́м'йі 'Ван'а с'м'і'йеу'а / та́'каже / бо́'корме нас' у́с'іх 'з'іму і 'л'іто / то́то'го і́'Корме'літа //].

Такі клички дають пастухи (у місцевому мовленні *чередники*) в череді, на пасовиську. Вони знають господарів корів і самі придумують їм клички. До того ж, така кличка може бути одноразовою, адже «пастухом можна і один раз побуть». Однак наявність одного й того ж ваконіма від різних чередників швидше показує модель номінації (напр., структурне вираження подібними суфіксами *-к(а)*, *-ш(а)*, *-івськ(а)*, *-их(а)*). За нашими спостереженнями, утворення з подібними суфіксами дуже рідко трапляються в антропонімах села Піщаний Брід. Прикладами є номінації корів від пастухів:

1) за прізвищами господарів тварин: корови *Авекіна* (від прізвища Авекин), *Андрійчучка* (від прізвища Андрійчук), *Белішка* (від білорус. прізвища Беліхов), *Біжанівська*, *Біжанка* (від прізвища Біжан), *Біляковша* (від прізвища Біляков), *Болтянова* (від прізвища Болтян), *Васіленіє* (від прізвища Васіленіє), *Волійчачка* (від прізвища Волійчак), *Гордієнчиха* (від прізвища Гордієнко), *Кудря* (від однойменного прізвища), *Ласточкина* (від прізвища Ласточкин), *Машковська* (від прізвища Машковський), *Москаленківська* (від прізвища Москаленко), *Паламарьша* (від прізвища Паламар), *Сагайдачкина*, *Сагайдачка* (від прізвища Сагайдак), *Сніжковша* (від прізвища Сніжков), *Следи́ха* (від прізвища Следь), *Тіро́йка* (від прізвища Тірой), *Шилю́чка* (від прізвища Шилюк);

2) за іменами господарів тварин: корови *Алкина* (від імені Алка), *Асіна* (від імені Ася), *Дусіна*, *Дуся* (від імені Дуся), *Марусіна* (від імені Маруся);

3) *за прізвиськами господарів тварин:* корови *Апрелькина, Апрелька* (від прізвиська жінки Апрелька), *Нюткина* (від прізвиська Нютка – дочка Нютки), *Таська, Таськина* (від імені Таїсія). Ваконіми і прізвиська людей, хоча і відносяться до різних розрядів онімів – зоонімів і антропонімів, мають багато спільного і за принципами номінації об'єкта, і за використанням лексичних засобів мови. І ті, й інші є власне особистими іменами і виконують функції індивідуалізації та характеристики.

Виокремлюємо й аналітичні назви: бик *Кольки Біжана* (від імені та прізвища господаря Миколи Біжана), кор. *Ваньки Біжана* (від імені та прізвища господаря Івана Біжана), бик *Микола Лукич* (за іменем по батькові господаря).

4) *за національністю господарів:* кор. *Молдованка* (від називання господарів за національністю), кор. *Циганка* (з вулиці, де компактно проживають цигани, хоча господар зовсім не є циганом)

5) *за родом діяльності господаря:* кор. *Головиха* (від назви господаря за посадою – голова колективного господарства), кор. *Врачовська* (від назви господарів за професією – лікарі, у місцевому мовленні *врачі*), кор. *Веруючих* (від назви господарів за релігійним спрямуванням).

6) *за місцем проживання (звідки їх привели):* кор. *Майка з Фрунзи*, колективними господарствами, де ті проживають: бик *Шевченковський* (за назвою колишнього колективного господарства «Шевченка»), кор. *Путівська* (за назвою колишнього колективного господарства «Шлях до комунізму»; цю частину села місцеві жителі й досі називають *Путь* або *Путя*, хоча нічого ідеологічного при цьому не мають на увазі), бик *Першотравньовський* (за назвою колективного господарства «Перше Травня»), бик *Побєдовський* (за назвою колишнього колективного господарства «Перемога» (рос. «Победа»)), бик *Гнатівський* (за населеним пунктом Гнатівка), бик *Дарєловський* (за назвою частини села Дарєловка), бик *Крикунський* (за населеним пунктом Крикунка), бик *Любомирський* (за населеним пунктом Любомирка).

Група евфемістичних назв. Це в основному набуті в дорослому житті назви: **за норовом, характером, за поведінкою:** кор. *Бистра*, бик *Бодя*, корови *Боксьорка*, *Брикуха*, *Буйна*, *Гуляца*, *Зорька*, *Каламутка*, *Колотуха*, *Командірка*, *Ласка*, *Ласунка*, *Лизуха*, *Люта*, *Мамка*, *Мазуха*, *Молочна*, *Мунька*, *Пальма*, *Приблуда*, *Перша*, *Пулімьотка*, *Пугана*, *Рання*, *Спокойна*, *Сластьона*, *Шкода*. Звертають на себе увагу пари утворень бик – корова: *Буян – Буянова*, *Дикий – Дика* (тобто у селі існує традиція називати такі пари подібними за структурою і семантикою кличками), а також оригінальна кличка корови *Шука-Бика*. Господарями вони надаються як вторинні: [*та йа на^н'у¹дома /¹кажу¹Л'ал'ка / а¹так йі'йі зват' Бе^резка / бо ў¹март'і найш¹лас'//*], [*ми бич^ч'ка / наз^вали Жи^н'іх / а^те^пер¹кажут' Мах^н'но / бо^дур^ний на^х'ракт'ір //*].

Продовжують цей ряд назв утворення **за соматичними особливостями тварин:** кор. *Бокаста*, бик *Буц* (у місцевому мовленні *буц* – здоровань), корови *Димка*, *Довгорога*, *Довгохвоста*, *Куцохвоста*, *Малютка*, *Рогата*, *Шута*; бики *Кроха*, *Малий* ([*там та^к'ий ма^л'ий / шо¹йел'і в^д'вер'і про^ходе //*]).

Захоплення **господарями зовнішністю корів і биків** передають вторинні номени: корови *Красавка*, *Красулька*, *Крася*, *Кукла*, *Принцеса*, *Зірочка*, *Сонечко*; бики *Красавчик*, *Красунчик*. Назви биків *Бичок*, *Бугай* можна трактувати як нульову номінацію ([*бич^ч'к'іў у^нас / і^не^ннази^вали // а^так бу^ло / би^ч'ок та^ї би^ч'ок // бо^ми^ж рос^тили йіх¹л'іто / ўсе¹л'іто т'а^галис' / а^то^д'і зда^вали ў^заготс^к'от / на^м'насо // а^тот ко^рови з^вали і^ж'данка / і^н'Найда / і^н'Бог^д'данка //*]). А бики *Жиніх*, *Козак*, *Принц* – конотативно вмотивовані утворення.

Клички можуть мати будь-яку характеристику позначуваного об'єкта. Якщо розглянуті ваконіми мотивовані зовнішніми особливостями тварини, ставленням власника, то окрема група з них – це okazіональні назви. З-поміж них виділяються оніми, мотивовані лексемами природно-географічної сфери: рослини – корови *Айстра*, *Волошка*, *Березка*, *Калинка*, *Роза*, *Ромашка*, *Рослінка*; птахи – корови *Голубка*, *Галка*, *Журавка*, *Зозуля*, *Ластівка*,

Ласточка, Чайка; річки – корови *Волга, Дунайка*, астрономічні об'єкти – кор. *Зірка* тощо.

Отже, розроблену програму збирання ваконімів було апробовано на говірковому матеріалі села Піщаний Брід. Початковий лексико-семантичний аналіз дозволив класифікувати їх за мотиваційними особливостями номінації онімів цієї малодослідженої групи кличок. Розглянуті ваконіми мотивовані зовнішніми особливостями тварини, періодом народження, ставленням власника тощо. Клички корів можуть надаватися господарями та іншими людьми, пов'язаними з доглядом за ними, а також при народженні й упродовж життя тварин. Серед ваконімів виділяються надані за людськими іменами, іменами відомих персонажів фільмів, художніх творів, за прізвищами, іменами, прізвиськами, за національністю господарів, за родом діяльності господаря, за місцем проживання. Не менш актуальна група назв корів і биків за норовом, характером, за поведінкою, за соматичними особливостями тварин. При встановленні мотивів номінації важливими є контексти, записані діалектологічною фонетичною транскрипцією.

Перспективу роботи щодо збирання та дослідження місцевої діалектної та зоонімної лексики вбачаємо й у створенні хоча б фрагменту словника рідної говірки села Піщаний Брід Добровеличківського району.

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ

кор. – корова

БІБЛІОГРАФІЯ

1. Словник зоонімів північно-західної України. А-Я / упоряд. Г. Л. Аркушин. – Луцьк : ПП Іванюк В.П., 2016. – 288 с.
2. Словник української ономастичної термінології / уклад. Д. Г. Бучко, Н. В. Ткачова. – Харків : Ранок-НТ, 2012. – 256 с.

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

Громко Тетяна Василівна – кандидат філологічних наук, доцент кафедри української мови Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка.

Коло наукових інтересів: проблеми діалектної лексики в українській мові, дослідження говірок Кіровоградщини, семантика народних географічних термінів.

Волійчак Галина Петрівна – вчитель вищої категорії, звання «Старший вчитель», Піщанобрідської загальноосвітньої школи I-III ступенів Добровеличківського району Кіровоградської області

Коло наукових інтересів: шкільне лінгвокраєзнавство, дослідження говірки села Піщаний Брід Добровеличківського району Кіровоградської області.

УДК 811.161.2

СПОСОБИ ТВОРЕННЯ УКРАЇНСЬКИХ НЕОЛОГІЗМІВ

(на прикладі інтернет-ресурсу «Словотвір»)

Ольга КИРИЛЮК (Кропивницький)

Статтю присвячено вивченню способів творення українських неологізмів та okazіоналізмів – заміників іномовних лексем (на прикладі інтернет-ресурсу «Словотвір»). Розглянуто різні погляди мовознавців стосовно доцільності заміни запозичених слів українськими відповідниками. Найпродуктивнішим способом деривації визначено суфіксальний, також зазначена група слів твориться за допомогою нульової суфіксації, префіксального та префіксально-суфіксального способів. Встановлено продуктивні форманти досліджуваних лексем (-к-, -ець, -ств(о), -цтв(о), -ар-, -івк(а), -арн(я), -иц(я)). Досліджено також особливості творення складних і складноскорочених новотворів. До того ж вивчено фактори впливу на творення складених термінологічних одиниць. Основну групу досліджуваних слів становлять новотвори-іменники, кількісно поступаються прикметники й дієслова. Розглянуто вплив екстра- та інтралінгвальних чинників на творення таких лексичних одиниць, зокрема наголошено на збільшенні соціального запиту на виникнення таких слів.

Ключові слова: неологізми, okazіоналізми, внутрішня семантика, складні і складені слова.